

РЕШЕНИЕ № 43
гр.Перник, 04 февруари, 2015 г.
ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и осми януари 2015 година в състав:

Председател: Стефан Станчев

при участието на секретаря В.Х. и прокурора, като разглежда докладваното от съдията адм. дело № 826 по описа за 2014 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

И.Л.С. оспорва заповед № 1546/03 октомври 2014 г. на и.д. кмет на община Перник, с която е разпоредено да бъде премахнат обект „метален навес“, намиращ се в собствения на жалбоподателя имот УПИ XVIII-1251, кв. 49, по плана на с. Драгичево. В заповедта е посочено, като основание за премахване на обекта – строеж, чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Според оспорващия – заповедта, с която е разпоредено премахването на навеса е незаконосъобразна – навесът имал временен характер и за поставянето му има съгласие от съседите. При издаване на заповедта, административният орган не е взел предвид, че в проведена процедура по узаконяване на жилищната сграда на жалбоподателя, е извършено геодезическо заснемане на процесния навес. Според жалбоподателя, чрез пълномощника му, в случая намира приложение § 127 от ПЗР ЗУТ в сила от 26 ноември 2012 г., тъй като строежът е изпълнен към 2000 година със съгласието на съседите, към които е ситуиран навеса. Иска се отмяна на заповедта за премахване на навеса и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, кмет на община Перник, чрез пълномощник оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че заповедта е правилна и не подлежи на отмяна. Не може да се приложи § 127 от ПЗР ЗУТ, тъй като и към 2000 г., при действието на ЗТСУ строежът не е бил допустим. Навесът не е бил предмет на узаконяване през 2013 г., същият е на регулационните линии към УПИ VII и VIII, дори с част от покрива навлиза в УПИ VIII.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срок от засегнато лице. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

След като съпостави доказателствата по делото, съдът приема за установена следната фактическа обстановка.

На 12 август 2014 година екип от служители на община Перник е извършил проверка на строежи, извършени в имот собственост на жалбоподателя, сред които и "метален навес", изграден в УПИ XVIII-1251, на границата с УПИ VII-1250 и VIII-1251, кв. 49 по плана на селото. Описани са характеристиките на строежа – размери 6 x 5,5 x 4,55 – метална конструкция, навлиза с покрива в УПИ VIII-1251 – собственост на Николай Колев.

За проверката е съставен констативен акт. В акта е посочено, че за строежа няма разрешение за строеж.

Срещу констативния акт не е постъпило писмено възражение.

С оспорената заповед кметът на община Перник е наредил премахването на строежа – "метален навес", като обект изпълнен без строителни книжа, като е посочил, че не са изпълнени изискванията на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Наред с това, в мотивите на заповедта се сочи, че навесът е изпълнен на регулационна линия от две страни; не е допустим спрямо действащия кадастрален план; като постройка на допълващо застрояване разположена на вътрешните граници на парцела не покрива калканна стена на съседния УПИ VII; констатирани са

значителни отклонения по строителни нормативи – при допустима височина – 3,6 м. – кота “било” навесът е с височина 4,55 м.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи.

Заповедта на и.д. кмет, действащ по оправомощаване от б. кмет на общината да издава заповеди за премахване на строежи, от категорията на процесния е в законово определената му компетентност по чл. 225а от ЗУТ.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, както се твърди от жалбоподателя. Нарушенията на административно производствените правила са основания за отмяна на административния акт само ако са съществени - чл. 146, т. 3 АПК. Те са такива, когато са се отразили върху истинността на правнорелевантни факти. В настоящия случай, по делото няма спор, че строежът е извършен през 2000 година и то без необходимото строително разрешение. Не се спори между страните и относно индивидуализацията на строежа – като конструктивни характеристики, размери и местоположение. Не е вярно възражението, че по отношение на процесния навес имало геодезическо заснемане. Такова е извършвано, но не засяга навеса. В приложените по преписката скици, едната – неразделна част от акт за непълноти, грешки, в одобрен кадастрален план; другата – извадка от одобрения ПУП, точно за навеса има нанасяне за премахването му. Кадастралното нанасяне на обекта не е основание да се приеме, че е извършено геодезическо заснемане за узаконяването му. По делото е изслушана СТЕ, от заключението, по която, недвусмислено се установи, че навеса не е бил търпим строеж по времето, когато е действал ЗТСУ. Не е допустим и при сега действащия ЗУТ. Не отговаря и на нормативите за строителство – височина на обекта – над допустимата; липса на отстояния от вътрешни регулационни линии, навлизане с част от стрехата в чужд имот. Носещата конструкция на навеса е изпълнена от стоманени профили. Приложената нот. заверена декларация от съседа, собственик на УПИ VIII-1251, кв. 49 по плана на с. Драгичево не означава, че навеса е в режим на търпимост, а от това че не следва премахването му. Конструктивното свързване с покрива на пристройката също не е основание да се мисли за узаконяемостта на строежа. От и

Съдът приема, че оспорената заповед е правилна. Обектът, описан в нея, представлява "строеж" по смисъла на §5, т.38 от ЗУТ. Съгласно нормата на чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ, строеж или част от него е незаконен, когато се извършва без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж.

Съобразно правилата за разпределяне на доказателствената тежест в процеса и предвид обстоятелството, че ответникът твърди отрицателен факт – че строежът е изграден без необходимото разрешение, както и че по отношение на него не намират приложение правилата за наличие на търпим строеж, който не следва да се премахва, върху жалбоподателя в производството е възложено оборването на този отрицателен факт с доказателствените средства, допустими в процеса. Благоприятната за жалбоподателя разпоредба на § 127 ПЗР ЗУТ ред. 2012 г. е неприложима, тъй като няма индикация, че обектът “метален навес”, изграден без строителни книжа, е търпим строеж. За да е търпим, следва да е допустим по разпоредбите, които са действали по времето, когато е извършен строежа – 2000 г., т.е. ЗТСУ и ППЗТСУ и Наредба № 5 /отм./

Процесната заповед е издадена при спазване на специалните административно-производствени правила по ЗУТ - въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на общинската администрация по чл. 223,

ал.2 от ЗУТ във вр. с чл. 225а, ал.2 от ЗУТ, който е съобщен на жалбоподателя. Не са нарушени и разпоредбите на чл. 35 и 36 от АПК - административният орган е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и е събрал служебно относими по спора доказателства. Недоказани останаха твърденията изложени в жалбата. Налага се изводът, че е налице незаконен, неузаконяем и нетърпим строеж, извършен без одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж. С оглед на това, налице са материалноправните предпоставки по чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, за подлежащ на премахване обект.

Строежът, чието премахване като незаконен е разпоредено с обжалваната заповед, а именно "Метален навес", е от VI /шеста/ категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 6, вр. с чл. 147, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 46, ал. 1 от ЗУТ. Съгласно чл. 215, ал. 7, изр. 1 от ЗУТ. В случая по описание и характеристика строежът е безспорно шеста категория, установено от данните по делото - констативни актове и заключение на СТЕ. В този си вид и предназначение металният навес представлява второстепенна постройка на допълващо застрояване, по смисъла на чл. 46, ал. 1 от ЗУТ, която го определя като строеж от шеста категория. Съдът дължи самостоятелна преценка по отношение категорията на даден строеж, не е длъжен да възприема категорията му, както е посочена в оспорвания административен акт, тъй като това е правен въпрос, по който дължи собствени изводи. В тази връзка са неспорими доказателствата – свидетелски показания, заключение на СТЕ и приложените по преписката КА и КП.

По изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото при направено искане от ответника за присъждане на разноски, такива следва да му се присъдят в размер на 600 лева юрисконсултско възнаграждение, по приложения списък.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.Л.С.,***, против заповед № 1546/З.Х.2014 г. на и.д. кмет на община Перник, с която е разпоредено премахване на обект "метален навес", намиращ се в УПИ XVIII-1251, кв. 49 по плана на с. Драгичево.

ОСЪЖДА И.Л.С.,*** да заплати на община Перник сумата 600 (шестстотин) лева разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: /п/